

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

Κεφάλαιο 1

1 - 2

Αρχη του ευαγγελιου *ΙΥ ΧΥ*. Καθως γεγραπται εν τω Ησαια τω προφητη·

*ιδου αποστειλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου,
ος κατασκευασει την οδον σου·*

3

*φωνη βοωντος εν τη ερημω·
ετοιμασατε την οδον ΚΥ,
ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου,*

4 - 8

εγενετο Ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων. και εξεπορευετο προς αυτον πασα η Ιουδαια χωρα και οι Ιεροσολυμιται παντες, και εβαπτιζοντο υπ' αυτου εν τω Ιορδανη ποταμω εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων. και ην ο Ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον. Και εκηρυσσεν λεγων· ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου, ου ουκ ειμι ικανος κυψας λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου. εγω εβαπτισα υμας υδατι, αυτος δε βαπτισει υμας εν *ΠΝΙ* αγιω.

9 - 13

Και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν *ΙΣ* απο Ναζαρετ της Γαλιλαιας και εβαπτισθη εις τον Ιορδανην υπο Ιωαννου. και ευθυς αναβαινων εκ του υδατος ειδεν σχιζομενους τους *ΟΥΝΟΥΣ* και το *ΠΝΑ* ως περιστεραν καταβαινον εις αυτον· και φωνη εγενετο εκ των *ΟΥΝΩΝ*· συ ει ο *ΥΣ* μου ο αγαπητος, εν σοι ευδοκησα. Και ευθυς το *ΠΝΑ* αυτον εκβαλλει εις την ερημον. και ην εν τη ερημω τεσσερακοντα ημερας πειραζομενος υπο του σατανα, και ην μετα των θηριων, και οι αγγελοι διηκουνουν αυτω.

14 - 28

Μετα δε το παραδοθηναι τον Ιωαννην ηλθεν ο *ΙΣ* εις την Γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον του *ΘΥ* και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του *ΘΥ*· μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω. Και παραγων παρα την θαλασσαν της Γαλιλαιας ειδεν Σιμωνα και Ανδρεαν τον αδελφον Σιμωνος αμφιβαλλοντας εν τη θαλασση· ησαν γαρ αλιεις. και ειπεν αυτοις ο *ΙΣ*· δευτε οπισω μου, και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις *ΑΠΩΝ*. και ευθυς αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω. Και προβας ολιγον ειδεν Ιακωβον τον του Ζεβεδαιου και Ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα, και ευθυς εκαλεσεν αυτους. και αφεντες τον *ΠΡΑ* αυτων Ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου. Και εισπορευονται εις Καφαρναουμ· και ευθυς τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν. και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου· ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματαις. Και ευθυς ην εν τη συναγωγη αυτων *ΑΝΟΣ* εν *ΠΝΙ* ακαθαρτω και ανεκραξεν λεγων· τι ημιν και σοι, *ΙΥ* Ναζαρηνε; ηλθες απολεσαι ημας; οίδα σε τις ει, ο αγιος του *ΘΥ*. και επετιμησεν αυτω ο *ΙΣ* λεγων· φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου. και σπαραξαν αυτον το *ΠΝΑ* το ακαθαρτον και φωνησαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου. και εθαμβηθησαν απαντες ωστε συζητειν προς εαυτους λεγοντας· τι εστιν τουτο; διδαχη καινη κατ' εξουσιαν· και τοις *ΠΝΑ*σι τοις ακαθαρτοις επιτασσει, και υπακουουσιν αυτω. και εξηλθεν η ακοη αυτου ευθυς πανταχου εις ολην την περιχωρον της Γαλιλαιας.

29 - 45

Και ευθυς εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν Σιμωνος και Ανδρεου μετα Ιακωβου και Ιωαννου. η δε πενθερα Σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα, και ευθυς λεγουσιν αυτω περι αυτης. και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος· και αφηκεν αυτην ο πυρετος, και διηκνει αυτοις. Οψιας δε γενομενης, οτε εδω ο ηλιος, εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους· και ην ολη η πολις επισυνηγμενη προς την θυραν. και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια, οτι ηδεισαν αυτον. Και πρωι εννυχα λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσηχετο. και κατεδιωξεν αυτον Σιμων και οι μετ' αυτου, και ευρον αυτον και λεγουσιν αυτω οτι παντες ζητουσιν σε. και λεγει αυτοις· αγωμεν αλλαχου εις τας εχομενας κωμοπολεις, ινα και εκει κηρυξω· εις τουτο γαρ εξηλθον. Και ηλθεν κηρυσσων εις τας συναγωγας αυτων εις ολην την Γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων. Και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι. και σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα αυτου ηψατο και λεγει αυτω· θελω, καθαρισθητι· και ευθυς απηλθεν απ' αυτου η λεπρα, και εκαθαρισθη. και εμβριμησαμενος αυτω ευθυς εξεβαλεν αυτον και λεγει αυτω· ορα μηдени μηδεν ειπης, αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν Μωυσης, εις μαρτυριον αυτοις. ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον, ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν εισελθειν, αλλ' εξω επ' ερημοις τοποις ην· και ηρχοντο προς αυτον παντοθεν.

Κεφαலைο 2

1 - 12 Και εισελθων παλιν εις Καφαρναουμ δι' ημερων ηκουσθη οτι εν οικω εστιν. και συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκει χωρειν μηδε τα προς την θυραν, και ελαλει αυτοις τον λογον. και ερχονται φεροντες προς αυτον παραλυτικον αιρομενον υπο τεσσαρων. και μη δυναμενοι προσενεγκαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην, και εξορυξαντες χαλωσι τον κραβαττον οπου ο παραλυτικος κατεκειτο. και ιδων ο ΙΣ την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω· τεκνον, αφιενται σου αι αμαρτιαι. ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων· τι ουτος ουτως λαλει; βλασφημει· τις δυναται αφιενται αμαρτιας ει μη εις ο ΘΣ; και ευθυς επιγνους ο ΙΣ τω ΠΝΙ αυτου οτι ουτως διαλογιζονται εν εαυτοις λεγει αυτοις· τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων; τι εστιν ευκοπωτερον, ειπειν τω παραλυτικω· αφιενται σου αι αμαρτιαι, η ειπειν· εγειρε και αρον τον κραβαττον σου και περιπατει; ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο ΥΣ του ΑΝΟΥ αφιενται αμαρτιας επι της γης - λεγει τω παραλυτικω· σοι λεγω, εγειρε αρον τον κραβαττον σου και υπαγε εις τον οικον σου. και ηγερθη και ευθυς αρας τον κραβαττον εξηλθεν εμπροσθεν παντων, ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον ΘΝ λεγοντας οτι ουτως ουδεποτε ειδομεν.

13 - 17 Και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν· και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον, και εδιδασκεν αυτους. Και παραγων ειδεν Λευιν τον του Αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον, και λεγει αυτω· ακολουθει μοι. και αναστας ηκολουθησεν αυτω. Και γινεται κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου, και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ΙΥ και τοις μαθηταις αυτου· ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθουν αυτω. και οι γραμματαις των Φαρισαιων ιδοντες οτι εσθιει μετα των αμαρτωλων και τελωνων ελεγον τοις μαθηταις αυτου· οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει; και ακουσας ο ΙΣ λεγει αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρον αλλ' οι κακως εχοντες· ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους.

18 - 22 Και ησαν οι μαθηται Ιωαννου και οι Φαρισαιοι νηστευοντες. και ερχονται και λεγουσιν αυτω· δια τι οι μαθηται Ιωαννου και οι μαθηται των Φαρισαιων νηστεουσιν, οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν; και ειπεν αυτοις ο ΙΣ· μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ' αυτων εστιν νηστευειν; οσον χρονον εχουσιν τον νυμφιον μετ' αυτων ου δυνανται νηστευειν. ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ' αυτων ο νυμφιος, και τοτε νηστεουσιν εν εκεινη τη ημερα. Ουδεις επιβλημα ρακους αγναφου επιραπτει επι ιματιον παλαιον· ει δε μη, αιρει το πληρωμα απ' αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται. και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους· ει δε μη, ρηξει ο οινος τους ασκους και ο οινος απολλυται και οι ασκοι· αλλα οινον νεον εις ασκους καινους.

23 - 28 Και εγενετο αυτον εν τοις σαββασιν παραπορευεσθαι δια των σποριμων, και οι μαθηται αυτου ηρξαντο οδον ποιειν τιλλοντες τους σταχυας. και οι Φαρισαιοι ελεγον αυτω· ιδε τι ποιουσιν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν; και λεγει αυτοις· ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν ΑΑΔ οτε χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτος και οι μετ' αυτου, πως εισηλθεν εις τον οικον του ΘΥ επι Αβιαθαρ αρχιερεως και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν, ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τους ιερεις, και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν; και ελεγεν αυτοις· το σαββατον δια τον ΑΝΟΝ εγενετο και ουχ ο ανθρωπος δια το σαββατον· ωστε ΚΣ εστιν ο ΥΣ του ΑΝΟΥ και του σαββατου.

Κεφαலைο 3

1 - 6 Και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην. και ην εκει ΑΝΩΣ εξηραμμενην εχων την χειρα. και παρετηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον, ινα κατηγορησωσιν αυτου. και λεγει τω ΑΝΩ τω την ξηραν χειρα εχοντι· εγειρε εις το μεσον. και λεγει αυτοις· εξεστιν τοις σαββασιν αγαθον ποιησαι η κακοποιησαι, ψυχην σωσαι η αποκτειναι; οι δε εσιωπων. και περιβλεψαμενος αυτους μετ' οργης, συλλυπουμενος επι τη πωρωσει της καρδιας αυτων λεγει τω ΑΝΩ· εκτεινον την χειρα. και εξετεινεν και απεκατεσταθη η χειρ αυτου. και εξελθοντες οι Φαρισαιοι ευθυς μετα των Ηρωδιανων συμβουλιον εδιδουν κατ' αυτου οπως αυτον απολεσωσιν.

7 - 17 Και ο ΙΣ μετα των μαθητων αυτου ανεχωρησεν προς την θαλασσαν, και πολυ πληθος απο της Γαλιλαιας ηκολουθησεν, και απο της Ιουδαιας και απο Ιεροσολυμων και απο της Ιδουμιας και περαν του Ιορδανου και περι Τυρον και Σιδωνα πληθος πολυ ακουοντες οσα εποιει ηλθον προς αυτον. και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον· πολλους γαρ εθεραπευσεν, ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται οσοι ειχον μαστιγας. και τα ΠΝΑτα τα ακαθαρτα, οταν αυτον εθεωρουν, προσεπιπτον αυτω και εκραζον λεγοντες οτι συ ει ο ΥΣ του ΘΥ. και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη αυτον φανερον ποιησωσιν. Και αναβαινει εις το ορος και προσκαλειται ους ηθελεν αυτος, και απηλθον προς αυτον. και εποιησεν δωδεκα ους και αποστολους ωνομασεν ινα ωσιν μετ' αυτου και ινα αποστελλη αυτους κηρυσσειν και εχειν εξουσιαν εκβαλλειν τα δαιμονια· και εποιησεν τους δωδεκα, και επεθηκεν ονομα τω Σιμωνι Πετρον, και Ιακωβον τον του Ζεβεδαιου και Ιωαννην τον αδελφον του Ιακωβου και

17 (cont) επεθηκεν αυτοις ονοματα βοανηργες, ο εστιν υιοι βροντης· και Ανδρεαν και Φιλιππον και Βαρθολομαιον
- 19 και Μαθθαιον και Θωμαν και Ιακωβον τον του Αλφαιου και Θαδδαιον και Σιμωνα τον Καναναιον και
Ιουδαν Ισ-Καριωθ, ος και παρεδωκεν αυτον.

20 - 30 Και ερχεται εις οικον· και συνερχεται παλιν ο οχλος, ωστε μη δυνασθαι αυτους μηδε αρτον φαγειν. και
ακουσαντες οι παρ' αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον· ελεγον γαρ οτι εξεστη. Και οι γραμματεις οι απο
Ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι Βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα
δαιμονια. Και προσκαλεσαμενος αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις· πως δυναται σατανας σαταναν
εκβαλλειν; και εαν βασιλεια εφ' εαυτην μερισθη, ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη· και εαν οικια εφ'
εαυτην μερισθη, ου δυνησεται η οικια εκεινη σταθηναι. και ει ο σατανας ανεστη εφ' εαυτον και εμερισθη,
ου δυναται στηναι αλλα τελος εχει. αλλ' ου δυναται ουδεις εις την οικιαν του ισχυρου εισελθων τα σκευη
αυτου διαρπασαι, εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση, και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει. Αμην λεγω υμιν
οτι παντα αφεθησεται τοις υιοις των *ΑΝΩΝ* τα αμαρτηματα και αι βλασφημιαι οσα εαν βλασφημησωσιν· ος
δ' αν βλασφημησιν εις το *ΠΝΑ* το αγιον, ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα, αλλα ενοχος εστιν αιωνιου
αμαρτηματος. οτι ελεγον· *ΠΝΑ* ακαθαρτον εχει.

31 - 35 Και ερχεται η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και εξω στηκοντες απεστειλαν προς αυτον καλουντες
αυτον. και εκαθητο περι αυτον οχλος, και λεγουσιν αυτω· ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω
ζητουσιν σε. και αποκριθεις αυτοις λεγει· τις εστιν η μητηρ μου και οι αδελφοι μου; και περιβλεψαμενος
τους περι αυτον κυκλω καθημενους λεγει· ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου. ος γαρ αν ποιηση το θελημα
του *ΘΥ*, ουτος αδελφος μου και αδελφη και μητηρ εστιν.

Κεφαலைο 4

1 - 9 Και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν· και συναγεται προς αυτον οχλος πλειστος, ωστε
αυτον εις πλοιον εμβαντα καθησθαι εν τη θαλασση, και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ησαν.
και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλα και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου· Ακουετε. ιδου εξηλθεν ο
σπειρων σπειραι. και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον, και ηλθεν τα πετεινα και
κατεφαγεν αυτο. και αλλο επεσεν επι το πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην, και ευθυς εξανετειλεν δια το
μη εχειν βαθος γης· και οτε ανετειλεν ο ηλιος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη. και αλλο
επεσεν εις τας ακανθας, και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο, και καρπον ουκ εδωκεν. και αλλα
επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανομενα και εφερεν εν τριακοντα και
εν εξηκοντα και εν εκατον. και ελεγεν· ος εχει ωτα ακουειν ακουετω.

10 - 11 Και οτε εγενετο κατα μονας, ηρωτων αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα τας παραβολας. και ελεγεν
αυτοις· υμιν το μυστηριον δεδοται της βασιλειας του *ΘΥ*· εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα
γινεται, ινα

12 ***βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν,
και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν,
μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις.***

13 - 20 Και λεγει αυτοις· ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην, και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε; ο
σπειρων τον λογον σπειρει. ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον· οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν,
ευθυς ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εις αυτους. και ουτοι εισιν οι επι τα πετρωδη
σπειρομενοι, οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθυς μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον, και ουκ εχουσιν ριζαν εν
εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν, ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυς σκανδαλιζονται. και
αλλοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι· ουτοι εισιν οι τον λογον ακουσαντες, και αι μεριμναι του
αιωνος και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμιαι εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον
και ακαρπος γινεται. και εκεινοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες, οιτινες ακουουσιν τον λογον και
παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον.

21 - 25 Και ελεγεν αυτοις· μητι ερχεται ο λυχνος ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην; ουχ ινα επι την
λυχνιαν τεθη; ου γαρ εστιν κρυπτον εαν μη ινα φανερωθη, ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ' ινα ελθη εις
φανερων. ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω. Και ελεγεν αυτοις· βλεπετε τι ακουετε. εν ω μετρω μετρειτε
μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν. ος γαρ εχει, δοθησεται αυτω· και ος ουκ εχει, και ο εχει
αρθησεται απ' αυτου.

26 - 27 Και ελεγεν· ουτως εστιν η βασιλεια του *ΘΥ* ως *ΑΝΘΣ* βαλη τον σπορον επι της γης και καθευδη και

27 (cont)
- 29

εγειρηται νυκτα και ημεραν, και ο σπορος βλαστα και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος. αυτοματη η γη καρποφορει, πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι. οταν δε παραδοι ο καρπος, ευθυσ αποστειλλει το δρεπανον, οτι παρεστηκεν ο θερισμος.

30 - 34

Και ελεγεν· πως ομοιωσωμεν την βασιλειαν του ΘΥ η εν τινι αυτην παραβολη θωμεν; ως κοκκω σιναπεως, ος οταν σπαρη επι της γης, μικροτερον ον παντων των σπερματων των επι της γης, και οταν σπαρη, αναβαινει και γινεται μειζον παντων των λαχανων και ποιει κλαδους μεγαλους, ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου **τα πετεινα του ΘΥΝΟΥ κατασκηνουν**. Και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθως ηδυναντο ακουειν· χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις, κατ' ιδιαν δε τοις ιδιοις μαθηταις επελευεν παντα.

35 - 41

Και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οψιας γενομενης· διελθωμεν εις το περαν. και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην εν τω πλοιω, και αλλα πλοια ην μετ' αυτου. και γινεται λαϊλαψ μεγαλη ανεμου και τα κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον, ωστε ηδη γεμιζεσθαι το πλοιον. και αυτος ην εν τη πρυμνη επι το προσκεφαλειον καθευδων. και εγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω· διδασκαλε, ου μελει σοι οτι απολλυμεθα; και διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση· σιωπα, πεφιμωσο. και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη μεγαλη. και ειπεν αυτοις· τι ουτως δειλοι εστε; ουπω εχετε πιστιν; και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλους· τις αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουει αυτω;

Κεφαலைο 5

1 - 20

Και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των Γερασηνων. και εξελθοντος αυτου εκ του πλοιου ευθυσ υπηγησεν αυτω εκ των μνημειων *ΑΝΘΣ* εν *ΠΝΙ* ακαθαρτω, ος την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν, και ουδε αλυσει ουκετι ουδεις εδυνατο αυτον δησαι δια το αυτον πολλακις πεδαις και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ' αυτου τας αλυσεις και τας πεδας συντετριφθαι, και ουδεις ισχυεν αυτον δαμασαι· και δια παντος νυκτος και ημερας εν τοις μνημασιν και εν τοις ορεσιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοις. και ιδων τον *ΙΗ* απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω και κραζας φωνη μεγαλη λεγει· τι εμοι και σοι, *ΙΗ* υιε του *ΘΥ* του υψιστου; ορκιζω σε τον *ΘΝ*, μη με βασανισης. ελεγεν γαρ αυτω· εξελθε το *ΠΝΑ* το ακαθαρτον εκ του *ΑΝΟΥ*. και επηρωτα αυτον· τι ονομα σοι; και λεγει αυτω· λεγιων ονομα μοι, οτι πολλοι εσμεν. και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτα αποστειλη εξω της χωρας. ην δε εκει προς τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη· και παρεκαλεσαν αυτον λεγοντες· πεμψον ημας εις τους χοιρους, ινα εις αυτους εισελθωμεν. και επετρεψεν αυτοις. και εξελθοντα τα *ΠΝΑ*τα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους, και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν, ως δισχιλιοι, και επνιγοντο εν τη θαλασση. Και οι βοσκοντες αυτους εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους· και ηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος και ερχονται προς τον *ΙΗ* και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον ιματισμενον και σωφρονουντα, τον εσχηκοτα τον λεγιωνα, και εφοβηθησαν. και διηγησαντο αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων. και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων. Και εμβαινοντος αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα μετ' αυτου η. και ουκ αφηκεν αυτον, αλλα λεγει αυτω· υπαγε εις τον οικον σου προς τους σους και διαγγειλον αυτοις οσα ο *ΚΣ* σοι πεποιηκεν και ηλησεν σε. και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη Δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο *ΙΗ*, και παντες εθαυμαζον.

21 - 37

Και διαπερασαντος του *ΙΗ* παλιν συνηχθη οχλος πολυς επ' αυτον, και ην παρα την θαλασσαν. Και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων, ονοματι Ιαιρος, και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου και παρακαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχρατως εχει, ινα ελθων επιθης αυτω τας χειρας ινα σωθη και ζηση. και απηλθεν μετ' αυτου. και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον. Και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος δωδεκα ετη και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ' αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα, ακουσασα περι του *ΙΗ*, ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου· ελεγεν γαρ οτι εαν αφωμαι καν των ιματιων αυτου σωθησομαι. και ευθυσ εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τωσωματι οτι ιαται απο της μαστιγος. και ευθυσ ο *ΙΗ* επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν· τις μου ηψατο των ιματιων; και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου· βλεπεις τον οχλον συνεθλιβοντα σε και λεγεις· τις μου ηψατο; και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν. η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα, ειδυια ο γεγονεν αυτη, ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν. ο δε ειπεν αυτη· θυγατηρ, η πιστις σου σεσωκεν σε· υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου. Ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν· τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον; ο δε *ΙΗ* παρακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω· μη φοβου, μονον πιστευε. και ουκ αφηκεν ουδενα μετ'

37 (cont)
- 43

αυτου συνακολουθησαι ει μη τον Πετρον και Ιακωβον και Ιωαννην τον αδελφον Ιακωβου. και ερχονται εις τον οικον του αρχισυναγωγου, και θεωρει θορυβον και κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα, και εισελθων λεγει αυτοις· τι θορυβεισθε και κλαιετε; το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει. και κατεγελων αυτου. αυτος δε εκβαλων παντας παραλαμβανει τον ΠΡΑ του παιδιου και την μητερα και τους μετ' αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον. και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη· ταλιθα κουμ, ο εστιν μεθερμηνευομενον· το κορασιον, σοι λεγω, εγειρε. και ευθυσ ανεστη το κορασιον και περιεπατει· ην γαρ ετων δωδεκα. και εξεστησαν εκστασει μεγαλη. και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνοι τουτο, και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν.

Κεφαலைο 6

1 - 6

Και εξηλθεν εκειθεν και ερχεται εις την πατριδα αυτου, και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου. και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν, και πολλοι ακουοντες εξεπλησσαντο λεγοντες· ποθεν τουτω ταυτα, και τις η σοφια η δοθεισα τουτω, και αι δυναμεις τοιαυται δια των χειρων αυτου γινομεναι; ουχ ουτος εστιν του τεκτονος, ο ΥΣ της Μαριας και αδελφος Ιακωβου και Ιωσητος και Ιουδα και Σιμωνος; και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας; και εσκανδαλιζοντο εν αυτω. και ελεγεν αυτοις ο ΙΗ οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενευσιν αυτου και εν τη οικια αυτου. και ουκ εδυνατο εκει ποιησαι ουδεμιαν δυναμιν, ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεις τας χειρας εθεραπευσεν. και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων. Και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων.

7 - 13

Και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των ΠΝΑτων των ακαθαρτων, και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον, μη αρτον, μη πηραν, μη εις την ζωνην χαλκον, αλλα υποδεδεμενους σανδαλια, και μη ενδυσησθε δυο χιτωνας. και ελεγεν αυτοις· οπου εαν εισελθητε εις οικιαν, εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν. και ος αν τοπος μη δεξηται υμας μηδε ακουσωσιν υμων, εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις. Και εξελθοντες εκηρυξαν ινα μετανοωσιν, και δαιμονια πολλα εξεβαλλον, και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον.

14 - 29

Και ηκουσεν ο βασιλευς Ηρωδης, φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου, και ελεγον οτι Ιωαννης ο βαπτιζων εγηγερται εκ νεκρων και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω. αλλοι δε ελεγον οτι Ηλιας εστιν· αλλοι δε ελεγον οτι προφητης ως εις των προφητων. ακουσας δε ο Ηρωδης ελεγεν οτι· ον εγω απεκεφαλισα Ιωαννην, ουτος ηγερθη. Αυτος γαρ ο Ηρωδης αποστειλας εκρατησεν τον Ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια Ηρωδιαδα την γυναικα Φιλιππου του αδελφου αυτου, οτι αυτην εγαμησεν· ελεγεν γαρ ο Ιωαννης τω Ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου. η δε Ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι, και ουκ ηδυνατο· ο γαρ Ηρωδης εφοβειτο τον Ιωαννην, ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον, και συνετηρει αυτον, και ακουσας αυτου πολλα ηπορει, και ηδεως αυτου ηκουεν. Και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε Ηρωδης εν τοις γενεσειοις αυτου δειπνον εποιησεν τοις μεγιστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της Γαλιλαιας, και εισελθουσης της θυγατρος αυτου Ηρωδιαδος και ορχησαμενης και αρεσασης τω Ηρωδη και τοις συνανακειμενοις. ειπεν ο βασιλευς Ηρωδης τω κορασιω· αιτησον με ο εαν θελης, και δωσω σοι· και ωμοσεν αυτη πολλα ο τι εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου. και εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης· τι αιτησαι; η δε ειπεν· την κεφαλην Ιωαννου του βαπτιζοντος. και εισελθουσα ευθυσ μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα· θελω ινα εξαντης δως μοι επι πινακι την κεφαλην Ιωαννου του βαπτιστου. και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους ορκους και τους ανακειμενους ουκ ηθελησεν αθετησαι αυτην· και ευθυσ αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατορα επεταξεν ενεγκαι την κεφαλην αυτου. και απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω, και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης. και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω.

30 - 37

Και συναγονται οι αποστολοι προς τον ΙΗ και απηγγειλαν αυτω παντα οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν. και λεγει αυτοις· δευτε υμεις αυτοι κατ' ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυσασθε ολιγον. ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι, και ουδε φαγειν ευκαιρουν. Και απηλθον εν τω πλοιω εις ερημον τοπον κατ' ιδιαν. και ειδον αυτους υπαγοντας και επεγνωσαν πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους. Και εξελθων ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ' αυτους, οτι ησαν **ως προβατα μη εχοντα ποιμενα**, και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα. Και ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου ελεγον οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη· απολυσον αυτους, ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις τι φαγωσιν. ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις· δοτε αυτοις υμεις φαγειν. και λεγουσιν αυτω· απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων

37 (cont)
- 46

αρτους και δωσομεν αυτοις φαγειν; ο δε *Η* αποκριθεις λεγει αυτοις· ποσους αρτους εχετε; υπαγετε ιδετε. και γνοντες λεγουσιν· πεντε, και δυο ιχθυας. και επεταξεν αυτοις ανακλιναι συμποσια συμποσια επι χλωρω χορτω. και ανεπεσαν πρασαι πρασαι. και λαβον τους αρτους και τους ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ηυλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν αυτοις, και τους ιχθυας εμερισεν πασιν. και εφαγον παντες και εχορτασθησαν, και ηραν κλασματα δωδεκα κοφινων πληρωματα και απο των ιχθυων. και ησαν οι φαγοντες πεντακισχλιοι ανδρες. Και ευθυς ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν εις το περαν προς Βηθσαιδαν, εως αυτος απολυση τον οχλον. και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι.

47 - 56

και οψιας γενομενης ην παλαι το πλοιον εν μεσω της θαλασσης, και αυτος μονος επι της γης. και ειδεν αυτους βασανιζομενους εν τω ελαυνειν, ην γαρ ο ανεμος εναντιος αυτοις, περι τεταρτην της νυκτος φυλακην ερχεται προς αυτους περιπατων επι της θαλασσης και ηλθεν παρελθειν αυτους. οι δε ιδοντες αυτον επι της θαλασσης περιπατουντα εδοξαν οτι φαντασμα εστιν, και ανεκραξαν· παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν. ο δε ευθυς ελαλησεν μετ' αυτων, και λεγει αυτοις· θαρσειτε, εγω ειμι· μη φοβεισθε. και ανεβη προς αυτους εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμος, και λιαν εν εαυτοις εξισταντο· ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις, αλλ' ην αυτων η καρδια πεπωρωμενη. Και διαπερασαντες επι την γην ηλθον εις Γεννησαρετ και προσωρμισθησαν. και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθυς επιγοντες αυτον περιεδραμον ολην την χωραν εκεινην και ηρξαντο επι τοις κραβαττοις τους κακως εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εστιν. και οπου αν εισεπορευετο εις κωμας η εις πολεις η εις αγρους, εν ταις αγοραις ετιθεσαν τους ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται· και οσοι αν ηψαντο αυτου εσωζοντο.

Κεφαலைο 7

1 - 6

Και συναγονται προς αυτον οι Φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο Ιεροσολυμων. και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου οτι κοινας χερσιν, τουτ' εστιν ανιπτοις, εσθιουσιν τους αρτους - οι γαρ Φαρισαιοι και παντες οι Ιουδαιοι εαν μη πυγμη νιψωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν, κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων, και απ' αγορας εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν, και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν, βαπτισμους ποτηριων και ξεστων και χαλκιων - και επερωτωσιν αυτον οι Φαρισαιοι και οι γραμματεις· δια τι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων, αλλα κοινας χερσιν και ανιπτοις εσθιουσιν τον αρτον; Ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι· καλως επροφητευσεν περι υμων Ησαιας των υποκριτων, ως γεγραπται

7

*ουτος ο λαος τοις χειλεσιν με τιμα,
η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ' εμου·
ματην δε σεβονται με
διδασκοντες διδασκαλιας και ενταλματα ανθρωπων.*

8 - 23

αφεντες την εντολην του ΘΥ κρατειτε την εντολην των ανθρωπων. και ελεγεν αυτοις· καλως αθετειτε την εντολην του ΘΥ, ινα την παραδοσιν υμων στησητε. Μωυσης γαρ ειπεν· *τιμα τον ΠΑ σου και την μητερα σου*, και· *ο κακολογων ΠΑ η μητερα θανατω τελευτατω*. υμεις δε λεγετε· εαν ειπη ανθρωπος τω ΠΠ η τη μητρι· κορβαν, ο εστιν δωρον, ο εαν εξ εμου ωφεληθης, και ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω ΠΠ η τη μητρι, ακυρουντες τον λογον του ΘΥ τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε· και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε. Και προσκαλεσαμενος παλιν τον οχλον ελεγεν αυτοις· ακουσατε μου παντες και συνετε. ουδεν εστιν εξω του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον κοινωσαι, αλλα τα εκ του ανθρωπου εκπορευομενα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον. Και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου, επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου την παραβολην. και λεγει αυτοις· ουτως και υμεις ασυνετοι εστε; ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ' εις την κοιλιαν, και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται, καθαριζον παντα τα βρωματα; ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον, εκεινο κοινοι τον ανθρωπον. εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται, πορνειαι, κλοπαι, φονοι, μοιχειαι, πλεονεξιαι, πονηριαι, δολος, ασελγεια, οφθαλμος πονηρος, βλασφημια, υπερηφανα, αφροσυνη· παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον.

24 - 27

Εκειθεν δε αναστας απηλθεν εις τα ορια Τυρου. Και εισελθων εις οικιαν ουδενα ηθελεν γνωναι, και ουκ ηδυνηθη λαθειν· αλλ' ευθυς ακουσασα γυνη περι αυτου, ης ειχεν θυγατριον ΠΠ ακαθαρτω, ελθουσα προσεπεσεν αυτω· η δε γυνη ην Ελληνις, Συροφοινικισσα τω γενει· και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη της θυγατρος αυτης. και ελεγεν αυτη· αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα, ου γαρ εστιν καλον

27 (cont)
- 30 λαβειν τον αρτον των τεκνων και τοις κυναριοις βαλειν. η δε απεκριθη λεγουσα· *ΚΕ*· και τα κυναρια τα υποκατω της τραπεζης εσθιουσιν απο των ψιχιων των παιδιων. και ειπεν αυτη· δια τουτον τον λογον υπαγε, εξεληλυθεν εκ της θυγατρος σου το δαιμονιον. και απελθουσα εις τον οικον ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθος και την θυγατερα βεβλημενον επι την κλινην.

31 - 36 Και παλιν εξελθων εκ των οριων Τυρου και Σιδωνος ηλθεν εις την θαλασσαν της Γαλιλαιας ανα μεσον των οριων εις την Δεκαπολιν. Και φερουσιν αυτω κωφον μογιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα. και απολαβομενος αυτον απο του οχλου καθ ιδιαν ενεβαλεν τους δακτυλους αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας ηψατο της γλωσσης αυτου, και αναβλεψας εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω· εφραθα, ο εστιν διανοιγητι. και ευθεως διηνοιγησαν αυτου αι ακοαι, και ο δεσμος ελυθη της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθως. και διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν· οσον δε αυτοις διεστελλετο, αυτοι μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον. και υπερπερισσως εξεπλησσοντο λεγοντες· καλως παντα πεποιηκεν, και τους κωφους ποιει ακουειν και αλαλους λαλειν.

Κεφαலைο 8

1 - 10 Εν εκειναις ταις ημεραις παλιν πολλου οχλου οντος και μη εχοντων τι φαγωσιν, προσκαλεσαμενος τους μαθητας λεγει αυτοις· σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον, οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν· και εαν απολυσω αυτους νηστεις εις οικον αυτων, εκλυθησονται εν τη οδω· και τινες αυτων απο μακροθεν ηκασιν. και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου οτι ποθεν τουτους δυνησεται τις ωδε χορτασαι αρτων επ' ερημιας; και ηρωτα αυτους· ποσους εχετε αρτους; οι δε ειπαν· επτα. και παραγγελλει τω οχλω αναπεσειν επι της γης· και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παρατιθωσιν, και παρεθηκαν τω οχλω. και ειχον ιχθυδια ολιγα· και ευλογησας αυτα ειπεν και ταυτα παρατιθεναι. και εφαγον και εχορτασθησαν, και ηραν περισσευματα κλασματος επτα σπυριδας. ησαν δε ως τετρακισχιλιοι. και απελυσεν αυτους. Και ευθυς εμβας εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη Δαλμανουθα.

11 - 21 Και εξηλθον οι Φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω, σημειον εκ του ουρανου παρ' αυτου ζητουντες, πειραζοντες αυτον. και αναστεναξας τω *ΠΝΙ* αυτου λεγει· τι η γενεα αυτη σημειον αιτει; αμην, ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον. και αφεις αυτους παλιν εμβας εις το πλοιον απηλθεν εις το περαν. Και επελαθοντο οι μαθηται αυτου λαβειν αρτους ενα μονον αρτον ειχοντες μεθ' εαυτων εν τω πλοιω. και διεστελλετο αυτοις λεγων· ορατε, και βλεπετε απο της ζυμης των Φαρισαιων και της ζυμης των Ηρωδιανων. οι δε μαθηται διελογιζοντο προς αλληλους οτι αρτους ουκ εχουσιν. και γνους λεγει αυτοις· τι διαλογιζεσθε οτι αρτους ουκ εχετε; ουπω νοειτε ουδε συνιετε; πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων; ***οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες ουκ ακουετε;*** ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε, οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις πεντακισχιλιους, ποσους κοφινους κλασματος ηρατε; λεγουσιν αυτω· δωδεκα. οτε τους επτα εις τετρακισχιλιους, ποσων σπυριδων πληρωματα κλασματος ηρατε; οι δε ειπον επτα. και λεγει αυτοις· ουπω συνιετε;

22 - 26 Και ερχονται εις Βηθσαιδαν. Και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αφηται. και επιλαβομενος της χειρος αυτου εξηνεγκεν αυτον εξω της κωμης και πτυσας εις τα ομματα αυτου, και επιθεις τας χειρας αυτω επηρωτα αυτον· ει τι βλεπεις; και αναβλεψας ειπεν· βλεπω τους *ΑΝΟΥΣ* οτι ως δενδρα ορω περιπατουντας. ειτα παλιν επεθηκεν τας χειρας επι τους οφθαλμους αυτου, και διεβλεψεν και απεκατεστη και ενεβλεπεν τηλαυγως απαντα. και απεστειλεν αυτον εις οικον αυτου λεγων· μηδε εις την κωμην εισελθης.

27 - 33 Και εξηλθεν ο *Γ* και οι μαθηται αυτου εις τας κωμας Καισαρειας της Φιλιππου· και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις· τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι; οι δε ειπαν αυτω λεγοντες Ιωαννην τον βαπτιστην, και αλλοι Ηλιαν, αλλοι δε οτι εις των προφητων. και αυτος επηρωτα αυτους· υμεις δε τινα με λεγετε ειναι; αποκριθεις ο Πετρος λεγει αυτω· συ ει ο *ΧΣ*. και επετιμησεν αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου. Και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον *ΥΝ* του *ΑΝΟΥ* πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι υπο των πρεσβυτερων και των αρχιερων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερας ανασθηναι· και παρρησια τον λογον ελαλει. και προσλαβομενος ο Πετρος αυτον ηρξατο επιτιμαν αυτω. ο δε επιστραφεις και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν Πετρω και λεγει· υπαγε οπισω μου, σατανα, οτι ου φρονεις τα του *ΘΥ* αλλα τα των *ΑΝΩΝ*.

34 - 35 Και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταις αυτου ειπεν αυτοις· ει τις θελει οπισω μου ακολουθειν, απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον *ΣΤΡΝ* αυτου και ακολουθειτω μοι. ος γαρ εαν θελη την

35 (cont)
- 38

Κεφαλαίο 9

1

ψυχήν αὐτοῦ σώσει ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχήν αὐτοῦ ἐνεκεν τοῦ εὐαγγελίου σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελεῖ ἄνθρωπον εἰάν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχήν αὐτοῦ; τί γὰρ δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὅς γὰρ εἰάν ἐπαισχυθῆ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ ὙΣ τοῦ ἈΝΘΥ ἐπαισχυθήσεται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δοξῇ τοῦ ΠΡΣ αὐτοῦ καὶ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. • Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινεὶ τῶν ἐστηκότων ὠδε οἰτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἰδῶσιν τὴν βασιλείαν τοῦ ΘΥ ἐληλυθῆσαν ἐν δυνάμει.

2 - 13

Καὶ μεθ' ἡμέρας ἐξ' παραλαμβάνει ὁ ἸΗΣ τον Πέτρον καὶ τὸν Ἰακώβον καὶ τὸν Ἰωάννην καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν καθ' ἰδίαν μόνους, καὶ ἐν τῷ προσευχεσθῆ αὐτοὺς μετεμορφώθη ὁ ἸΗΣ ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκά ἕλαια, ὅσα γναφεὺς οὐ δύναται ἐπὶ τῆς γῆς λευκαναί. καὶ ὠφθῆ αὐτοῖς Ἡλίας σὺν Μωσῆ καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ ἸΗ. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν Πέτρος τῷ ἸΗ· ραββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὠδε εἶναι, καὶ ποιησώμεν ὠδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωσοῦ μίαν καὶ Ἡλίας μίαν. οὐ γὰρ ἦδει τί λαλεῖ ἦσαν, γὰρ ἐκφοβοί. καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοὺς, καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης· οὗτος μου ἐστὶν ὁ ὙΣ ὁ ἀγαπητός, ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἐξαπὶνα περιβλεψάμενοι οὐδένα εἶδον ἀλλὰ τὸν ἸΗ μόνον μεθ' ἑαυτῶν. Καὶ καταβαίνοντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μὴδενὶ ἀεῖδον διηγῶσιν, εἰ μὴ ὅταν ὁ ὙΣ τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστή. καὶ τὸν λόγον ἐκρατήσαν πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστὶν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· τί λεγούσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι **Ἡλίαν δεῖ ἔλθειν πρῶτον**; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἔλθων πρῶτον ἀποκαθίσταται πάντα· καὶ πῶς γεγραπταί ἐπὶ τὸν ὙΝ τοῦ ἈΝΘΥ ἵνα πολλὰ παθῆ καὶ ἐξουδενηθῆ; ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἡλίας ἐληλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλον, καθὼς γεγραπταί ἐπ' αὐτὸν.

14 - 29

Καὶ ἐλθόντες πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδον ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας πρὸς αὐτοὺς. καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν καὶ προστρέχοντες ἤσπαζοντο αὐτὸν. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς· τί συζητεῖτε πρὸς αὐτοὺς; καὶ ἀπεκριθῆ αὐτῷ εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου· διδασκαλε, ἠνεγκά τον ὙΝ μου πρὸς σε, ἔχοντα ΠΝΑ ἀλαλόν· καὶ ὅπου εἰάν αὐτὸν καταλάβῃ ρησεί αὐτὸν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἰσχύσαν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς ὁ ἸΗ εἶπεν· ὦ γενεὰ διεστραμμένη, ἕως ποτε πρὸς ὑμᾶς ἐσομαι; ἕως ποτε ἀνεξομαί ὑμῶν; φερετέ αὐτὸν πρὸς ἐμὲ. καὶ ἠνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν. καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθεὶς τὸ ΠΝΑ ἐσπαραξεν αὐτὸν, καὶ πέσων ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλιέτο ἀφρίζων. καὶ ἐπηρώτησεν τὸν ΠΡΑ αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ἕως τούτου γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπεν· ἐκ παιδιοθεν· καὶ πολλακίς αὐτὸν εἰς πυρ ἐβάλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτὸν· ἀλλ' εἰ τί δύνη, βοηθήσον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. ὁ δὲ ἸΗ εἶπεν αὐτῷ· εἰ δύνη, πάντα δύνατα τῷ πιστευόντι. εὐθεὶς κραξάς ὁ ΠΡ τοῦ παιδιοῦ εἶπεν· πιστεύω· βοήθει μου τῇ ἀπιστία. ἰδὼν δὲ ὁ ἸΗ ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπέτιμησεν τῷ ΠΝΙ λέγων· τὸ ἀλαλόν καὶ κῶφον ΠΝΑ, ἐγὼ ἐπιτάσσω σοὶ, ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μῆκετι εἰσελθῆς εἰς αὐτὸν. καὶ κραξάς καὶ πολλὰ σπαραξάς αὐτὸν ἐξήλθεν· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε τοὺς πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. ὁ δὲ ἸΗ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἠγειρεν αὐτὸν, καὶ ἀνεστή. Καὶ εἰσελθόντι αὐτῷ προσήλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καθ' ἰδίαν αὐτῷ καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τούτῳ τῷ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ.

30 - 45

Κακειθεν ἐξελθόντες παρεπορευόντο δια τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἠθέλεν ἵνα τις γνοί· ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ ὙΣ τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν, καὶ ἀποκτανθεὶς μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται. οἱ δὲ ἠγνοοῦν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβούντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. Καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναούμ. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενομένος ἐπηρώτα αὐτοὺς· τί ἐν τῇ ὁδῷ διελογίζεσθε; οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελεχθήσαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς μείζων. καὶ καθίσας ἐφώνησεν τοὺς δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰ τίς θέλει πρῶτος εἶναι, ἐστὶ πάντων ἐσχάτος καὶ πάντων διακόνος. καὶ λαβὼν παιδίον ἐστήσεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς· ὅς ἂν ἐν τῶν τοιούτων παιδιῶν δεξῆται ἐπὶ τῷ ὀνοματί μου, ἐμὲ δεχεται· καὶ ὅς ἂν ἐμὲ δεχεται, οὐκ ἐμὲ δεχεται ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. Ἐφῆ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· διδασκαλε, εἶδομεν τίνα ἐν τῷ ὀνοματί σου ἐκβάλλοντα δαιμονία καὶ ἐκώλυομεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἠκολούθει ἡμῖν. ὁ δὲ ἸΣ εἶπεν· μὴ κώλυετε αὐτὸν. οὐδεὶς γὰρ ἐστὶν ὅς ποιήσει δυνάμει ἐπὶ τῷ ὀνοματί μου καὶ δύνησεται ταχὺ κακολογῆσαι με· ὅς γὰρ οὐκ ἐστὶν καθ' ἡμῶν, ὑπερ ἡμῶν ἐστὶν. Ὅς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνοματί ὅτι ΧΥ ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ὅς ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων, καλὸν ἐστὶν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περικείται μύλος ὀνικός περὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ καὶ βεβλήται εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ εἰάν σκανδαλίξῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀποκόψον αὐτήν· καλὸν ἐστὶν σε κυλλὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πυρ τὸ ἀσβεστόν. καὶ εἰάν ὁ πούς σου σκανδαλίξῃ σε,

αποκοψον αυτον· καλον εστιν σε εισελθειν εις την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν. και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε, εκβαλε αυτον· καλον σε εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του ΘΥ η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν, οπου **ο σκοληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται**. Πας γαρ πυρι αλισθησεται. καλον το αλας· εαν δε το αλας αναλον γενηται, εν τινι αυτο αρτυσετε; εχετε εν εαυτοις αλα και ειρηνευετε εν αλληλοις.

Κεφαலைο 10

1 - 12

Και εκειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της Ιουδαιας περαν του Ιορδανου, και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον, και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους. Και προσελθοντες Φαρισαιοι επηρωτων αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι, πειραζοντες αυτον. ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις· τι υμιν ενετειλατο Μωυσης; οι δε ειπαν· επετρεψεν Μωυσης βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι. ο δε ΙΣ ειπεν αυτοις· προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην. απο δε αρχης κτισεως **αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους· ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον ΠΑ αυτου και την μητερα, και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν**· ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ. ο συν ο ΘΣ συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω. Και εις την οικια παλιν οι μαθηται περι τουτου επηρωτων αυτον. και λεγει αυτοις· ος αν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχαται επ' αυτην· και εαν αυτη απολυσασα τον ανδρα αυτης γαμηση αλλον μοιχαται.

13 - 16

Και προσεφερον αυτω παιδια ινα αυτων αψηται· οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις. ιδων δε ο ΙΣ ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις· αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με, μη κωλυετε αυτα, των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του ΘΥ. αμην λεγω υμιν, ος αν μη δεξηται την βασιλειαν του ΘΥ ως παιδιον, ου μη εισελθη εις αυτην. και εναγκαλισαμενος αυτα κατευλογει τιθεις τας χειρας επ' αυτα.

17 - 31

Και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον· διδασκαλε αγαθε, τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω; ο δε ΙΣ ειπεν αυτω· τι με λεγεις αγαθον; ουδεις αγαθος ει μη εις ο ΘΣ. τας εντολας οιδας· **μη φονευσης, μη μοιχευσης, μη κλεψης, μη ψευδομαρτυρησης, μη αποστερησης, τιμα τον ΠΑ σου και την μητερα**. ο δε εφη αυτω· διδασκαλε, ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου. ο δε ΙΣ εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω· εν σε υστερει· υπαγε, οσα εχεις πωλησον και δος τοις πτωχοις, και εξεις θησαυρον εν ουρανω, και δευρο ακολουθει μοι. ο δε στυγναςας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος· ην γαρ εχων κτηματα πολλα. Και περιβλεψαμενος ο ΙΣ λεγει τοις μαθηταις αυτου· πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του ΘΥ εισελευσονται. οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου. ο δε ΙΣ παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις· τεκνα, πως δυσκολον εστιν εις την βασιλειαν του ΘΥ εισελθειν· ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιας της ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του ΘΥ εισελθειν. οι δε περισσως εξεπλησσαντο λεγοντες προς εαυτους· και τις δυναται σωθηναι; εμβλεψας αυτοις ο ΙΣ λεγει· παρα ανθρωποις αδυνατον, αλλ' ου παρα ΘΩ· παντα γαρ δυνατα παρα τω ΘΩ. Ηρξατο λεγειν ο Πετρος αυτω· ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθηκαμεν σοι. εφη ο ΙΣ· αμην λεγω υμιν, ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η μητερα η πατερα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου, εαν μη λαβη εκατονταπλασιασια νυν εν τω καιρω τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγμων, και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον. πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και οι εσχατοι πρωτοι.

32 - 45

Ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις Ιεροσολυμα, και ην προαγον αυτους ο ΙΣ, και εθαμβουντο, οι δε ακολουθουντες εφοβουντο. και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν οτι ιδου αναβαινομεν εις Ιεροσολυμα, και ο ΥΣ του ΑΝΘΥ παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και τοις γραμματευσιν, και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν και εμπαιξουσιν αυτω και εμπτυσουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και αποκτενουσιν, και μετα τρεις ημερας αναστησεται. Και προσπορευονται αυτω Ιακωβος και Ιωαννης οι υιοι Ζεβεδαιου λεγοντες αυτω· διδασκαλε, θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν σε ποιησης ημιν. ο δε ειπεν αυτοις· τι θελετε με ποιησω υμιν; οι δε ειπαν αυτω· δος ημιν ινα εις σου εκ δεξιων και εις εξ αριστερων καθισωμεν εν τη δοξη σου. ο δε ΙΣ ειπεν αυτοις· ουκ οιδατε τι αιτεισθε. δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι; οι δε ειπαν αυτω· δυναμεθα. ο δε ΙΣ ειπεν αυτοις· το ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε, το δε καθισαι εκ δεξιων μου η εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι, αλλ' οις ητοιμασται. Και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι Ιακωβου και Ιωαννου. και προσκαλεσαμενος αυτους ο ΙΣ λεγει αυτοις· οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων. ουχ ουτως δε εστιν εν υμιν, αλλ' ος αν θελη μεγας γενεσθαι εν υμιν εσται υμων διακονος, και ος αν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εσται παντων δουλος· και γαρ ο ΥΣ του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων.

46 - 52

αι ερχονται εις Ιεριχω. Και εκπορευομενου αυτου απο Ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου ο υιος Τιμαιου Βαρτιμαιος, τυφλος προσαιτης, εκαθητο παρα την οδον. και ακουσας οτι *Ι* ο Ναζαρηνος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν· *ΥΕ ΔΑΔ ΙΥ*, ελεησον με. και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση· ο δε πολλω μαλλον εκραζεν· υιε *ΔΑΔ*, ελεησον με. και στας ο *Ι* ειπεν· φωνησατε αυτον. και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω· θαρσει, εγειρε, φωνει σε. ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναπηδησας ηλθεν προς τον *ΙΝ*. και αποκριθεις αυτω ο *Ι* ειπεν· τι σοι θελεις ποιησω; ο δε τυφλος ειπεν αυτω· ραββουνι, ινα αναβλεπω. και ο *Ι* ειπεν αυτω· υπαγε, η πιστις σου σεσωκεν σε. και ευθυσ ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω εν τη οδω.

Κεφαλαιο 11

1 - 9

Και οτε εγγιζουσιν εις Ιεροσολυμα εις Βηθφαγη και Βηθανιαν προς το ορος των ελαιων, αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοις· υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων, και ευθυσ εισπορευομενοι εις αυτην ευρησατε πωλον δεδεμενον εφ' ον ουδεις ουπω ανθρωπων εκαθισεν· λυσατε αυτον και φερετε. και εαν τις υμιν ειπη· τι ποιειτε τουτο; ειπατε· ο *ΚΣ* αυτου χρειαν εχει, και ευθυσ αυτον αποστελλει παλιν ωδε. και απηλθον και ευρον πωλον δεδεμενον προς θυραν εξω επι του αμφοδου και λυουσιν αυτον. και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις· τι ποιειτε λυοντες τον πωλον; οι δε ειπαν αυτοις καθως ειπεν ο *Ι*, και αφηκαν αυτους. και φερουσιν τον πωλον προς τον *ΙΝ* και επιβαλλουσιν αυτω τα ιματια αυτων, και εκαθισεν επ' αυτον. και πολλοι τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον, αλλοι δε στιβαδας κοψαντες εκ των αγρων. και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον·

ωσαννα·

10

ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι ΚΥ·

ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια του πατρος ημων ΔΑΔ·

ωσαννα εν τοις υψιστοις.

11

Και εισηλθεν εις Ιεροσολυμα εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα, οψιας ηδη ουσης της ωρας, εξηλθεν εις Βηθανιαν μετα των δωδεκα.

12 - 19

Και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο Βηθανιας επεινασεν. και ιδων συκην απο μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν, ει αρα τι ευρησει εν αυτη, και ελθων επ' αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα· ο γαρ καιρος ουκ ην συκων. και αποκριθεις ειπεν αυτη· μηκετι εις τον αιωνα εκ σου μηδεις καρπον φαγοι. και ηκουον οι μαθηται αυτου. Και ερχονται εις Ιεροσολυμα. Και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας και τους αγοραζοντας εν τω ιερω, και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας κατεστρεψεν, και ουκ ηφιεν ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου. και εδιδασκεν και ελεγεν αυτοις· ου γεγραπται οτι *ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν*; υμεις δε πεποιηκατε αυτον *σπηλαιον ληστων*. Και ηκουσαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις και εξητουν πως αυτον απολεσωσιν· εφοβουντο γαρ αυτον, πας γαρ ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου. Και οταν οψε εγενετο, εξεπορευοντο εξω της πολεως.

20 - 25

Και παραπορευομενοι πρωι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων. και αναμνησθεις ο Πετρος λεγει αυτω· ραββι, ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται. και αποκριθεις ο *Ι* λεγει αυτοις· εχετε πιστιν *ΘΥ*. αμην λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω· αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν, και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευη οτι ο λαλει γινεται, εσται αυτω. δια τουτο λεγω υμιν, παντα οσα προσευχεσθε και αιτεισθε, πιστευετε οτι ελαβετε, και εσται υμιν. Και οταν στηκετε προσευχομενοι, αφιετε ει τι εχετε κατα τινος, ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων.

27 - 33

Και ερχονται παλιν εις Ιεροσολυμα. και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου, και ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι και ελεγον αυτω· εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις; η τις σοι δεδωκεν την εξουσιαν ταυτην ινα ταυτα ποιης; ο δε *ΙΗ* ειπεν αυτοις· επερωτω υμας καγω ενα λογον, και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω· το βαπτισμα το Ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων; αποκριθητε μοι. και διελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες· εαν ειπωμεν· εξ ουρανου, ερει· δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω; αλλα ειπωμεν· εξ ανθρωπων; (εφοβουντο τον οχλον)· απαντες γαρ ειχον τον Ιωαννην οντως οτι προφητης ην. και αποκριθεντες τω *ΙΗ* λεγουσιν· ουκ οίδαμεν. και αποκριθεις ο *ΙΗ* λεγει αυτοις· ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω.

Κεφαλαιο 12

1 - 4

Και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λαλειν· αμπελωνα ανθρωπος εφυτευσεν και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδετο αυτον γεωργοις και απεδημησεν. και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο των καρπων του αμπελωνος· και λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον. και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον· κακεινον

4 (cont)
- 9 κεφαλιώσαν και ητιμασαν. και αλλον απεστειλεν· κακεινον απεκτειναν, και πολλους αλλους, ους μεν δερωντες, ους δε αποκτενοντες. ετι ενα ειχεν *ΥΝ* αγαπητον αυτου· απεστειλεν αυτον εσχατον προς αυτους λεγων οτι εντραπησονται τον *ΥΝ* μου. εκεινοι δε οι γεωργοι προς εαυτους ειπαν οτι ουτος εστιν ο κληρονομος· δευτε αποκτεινωμεν αυτον, και ημων εσται η κληρονομια. και λαβοντες απεκτειναν αυτον και εξεβαλον αυτον εξω του αμπελωνος. τι ουν ποιησει ο *ΚΣ* του αμπελωνος; ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις. ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε·

10 - 11
*λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες,
ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας·
παρα *ΚΥ* εγενετο αυτη
και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων;*

12 Και εξητουν αυτον κρατησαι, και εφοβηθησαν τον οχλον, εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν. και αφεντες αυτον απηλθον.

13 - 17 Και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των Φαρισαιων και των Ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω. και ελθοντες λεγουσιν αυτω· διδασκαλε, οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος· ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων, αλλ' επ' αληθειας την οδον του *ΘΥ* διδασκεις· εξεστιν δουναι κηνησον Καισαρι η ου; δωμεν ουν η μη δωμεν; ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις· τι με πειραζετε; υποκριται. φερετε μοι δηναριον ινα ιδω. οι δε ηνεγκαν. και λεγει αυτοις· τινος η εικων αυτη και η επιγραφη; οι δε ειπαν αυτω· Καισαρος. Και αποκριθεις ο *ΠΗ* ειπεν αυτοις· τα Καισαρος αποδοτε Καισαρι και τα του *ΘΥ* τω *ΘΩ*. και εξεθαυμαζον επ' αυτω.

18 - 27 Και ερχονται Σαδδουκαιιοι προς αυτον, οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι, και επηρωτων αυτον λεγοντες· διδασκαλε, Μουσης εγραψεν ημιν οτι *εαν τινος αδελφος αποθανη* και καταλιπη γυναικα *και μη αφη τεκνον*, ινα *λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου*. επτα αδελφοι ησαν· και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα· και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν μη καταλιπων σπερμα· και ο τριτος ωσαυτως· και οι επτα ουκ αφηκαν σπερμα. εσχατον παντων και η γυνη απεθανεν. εν τη αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη; οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα. εφη αυτοις ο *ΠΗ*· ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του *ΘΥ*; οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται, αλλ' εισιν ως αγγελοι εν τοις ουρανοις. περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω Μουσεως επι του βατου πως ειπεν αυτω ο *ΘΣ* λεγων· *εγω ο *ΘΣ* Αβρααμ και ο *ΘΣ* Ισαακ και ο *ΘΣ* Ιακωβ*; ουκ εστιν *ΘΣ* νεκρων αλλα ζωντων· πολυ πλανασθε.

28 - 34 Και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτων συζητουντων, ιδων οτι καλως απεκριθη αυτοις επηρωτησεν αυτον· ποια εστιν εντολη πρωτη παντων; απεκριθη ο *ΙΣ* οτι πρωτη εστιν· *ακουε, *ΠΗ*Α, *ΚΣ* ο *ΘΣ* ημων *ΚΣ* εις εστιν, και αγαπησεις *ΚΝ* τον *ΘΝ* σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος σου*. δευτερα αυτη· *αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον*. μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν. και ειπεν αυτω ο γραμματευς· καλως, διδασκαλε, επ' αληθειας ειπες οτι *εις εστιν και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου*· και το *αγαπαν αυτον εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης της ισχυος* και το *αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον* περισσοτερον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων. και ο *ΙΣ* ιδων οτι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω· ου μακρान ει απο της βασιλειας του *ΘΥ*. και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επηρωτησαι.

35 Και αποκριθεις ο *ΙΣ* ελεγεν διδασκων εν τω ιερω· πως λεγουσιν οι γραμματαις οτι ο *ΧΣ* υιος *ΑΑΔ* εστιν; αυτος *ΑΑΔ* ειπεν εν τω *ΠΝΙ* τω αγιω·

36
*ειπεν *ΚΣ* τω *ΚΩ* μου·
καθου εκ δεξιων μου,
εως αν θω τους εχθρους σου
υποκατω των ποδων σου.*

37 - 40 αυτος *ΑΑΔ* λεγει αυτον *ΚΝ*, και ποθεν αυτου εστιν υιος; Και ο πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεως. Και εν τη διδαχη αυτου ελεγεν· βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαις περιπατειν και ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις, οι κατεστηοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι· ουτοι λημψονται περισσοτερον κριμα.

41 Και καθισας κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον. και

41 (cont)
- 44

πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα· και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο, ο εστιν κοδραντης. και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν αυτοις· αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων εβαλεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον· παντες γαρ εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον, αυτη δε εκ της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτης.

Κεφαலைο 13

1 - 24

Και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου· διδασκαλε, ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι. και ο Δ' ειπεν αυτω· βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας; ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου μη καταλυθη. Και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτα αυτον κατ' ιδιαν Πετρος και Ιακωβος και Ιωαννης και Ανδρεας· ειπον ημιν, ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα συντελεισθαι παντα; ο δε Δ' ηρξατο λεγειν αυτοις· βλεπετε μη τις υμας πλανηση· πολλοι ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι, και πολλους πλανησουσιν. οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων, μη θροεισθε· δει γενεσθαι, αλλ' ουπω το τελος. εγερθησεται γαρ εθνος επ' εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν, εσονται σεισμοι κατα τοπους, εσονται λιμοι· αρχη ωδινων ταυτα. Βλεπετε δε υμεις εαυτους· παραδωσουσιν υμας εις συνεδρια και εις συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις. και εις παντα τα εθνη πρωτον δει κηρυχθηναι το ευαγγελιον. και οταν αγωνισιν υμας παραδιδοντες, μη προμεριμνατε τι λαλησητε, αλλ' ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε· ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το ΠΝΑ το αγιον. και παραδωσει αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον, και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους· και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου. ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται. Οταν δε ιδητε **το βδελυγμα της ερημωσεως** εστηκοτα οπου ου δει, ο αναγινωσκων νοειτω, τοτε οι εν τη Ιουδαια φυγετωσαν εις τα ορη, ο δε επι του δωματος μη καταβατω μηδε εισελθατω αραι τι εκ της οικιας αυτου, και ο εις τον αγρον μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου. ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις. προσευχεσθε δε ινα μη γενηται χειμωνος· εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ' αρχης κτισεως ην εκτισεν ο ΘΣ εως του νυν και ου μη γενηται. και ει μη εκολοβωσεν ΚΣ τας ημερας, ουκ αν εσωθη πασα σαρξ· αλλα δια τους εκλεκτους ους εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας. Και τοτε εαν τις υμιν ειπη· ιδε ωδε ο ΧΣ, ιδε εκει, μη πιστευετε· εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προς το αποπλαναν, ει δυνατον, τους εκλεκτους. υμεις δε βλεπετε· προειρηκα υμιν παντα. Αλλα εν εκειναις ταις ημεραις μετα την θλιψιν εκεινην

25

**ο ηλιος σκοτισθησεται,
και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης,
και οι αστερες εσονται εκ του ουρανου πιπτοντες,
και αι δυναμεις αι εν τοις ουρανοις σαλευθησονται.**

26 - 31

και τοτε οψονται **τον ΥΝ του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις** μετα δυναμεως πολλης **και δοξης**. και τοτε αποστελει τους αγγελους και επισυναξει τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ' ακρου γης εως ακρου ουρανου. Απο δε της συκης μαθετε την παραβολην· οταν ηδη ο κλαδος αυτης απαλος γενηται και εκφυη τα φυλλα, γινωσκετε οτι εγγυς το θερος εστιν· ουτως και υμεις, οταν ιδητε ταυτα γινομενα, γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις. Αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρις ου ταυτα παντα γενηται. ο ουρανος και η γη παρελευσονται, οι δε λογοι μου ου μη παρελευσονται.

32 - 37

Περι δε της ημερας εκεινης η της ωρας ουδεις οιδεν, ουδε οι αγγελοι εν ουρανω ουδε ο ΥΣ, ει μη ο πατηρ. Βλεπετε, αγρυπνειτε· ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιρος εστιν. Ως ανθρωπος αποδημος αφεις την οικιαν αυτου και δους τοις δουλοις αυτου την εξουσιαν εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω εντειλατο ινα γρηγορη. γρηγορειτε ουν· ουκ οιδατε γαρ ποτε ο ΚΣ της οικιας ερχεται, η οψε η μεσονυκτιον η αλεκτοροφωνιας η πρωι, μη ελθων εξαιφνης ευρη υμας καθευδοντας. ο δε υμιν λεγω πασιν λεγω, γρηγορειτε.

Κεφαலைο 14

1 - 8

Ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερας. και εζητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις πως αυτον εν δολω κρατησαντες αποκτεινωσιν· ελεγον γαρ· μη εν τη εορτη, μηποτε εσται θορυβος του λαου. Και οντος αυτου εν Βηθανια εν τη οικια Σιμωνος του λεπρου, κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικης πολυτελους, συντριψασα την αλαβαστρον κατεχεεν αυτου της κεφαλης. ησαν δε τινες αγανακτουντες προς εαυτους· εις τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν; ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι επανω δηναριων τριακοσιων και δοθηναι τοις πτωχοις· και ενεβριμωντο αυτη. ο δε Δ' ειπεν· αφετε αυτην· τι αυτη κοπους παρεχετε; καλον εργον ηργασατο εν εμοι. παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ' εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτοις ευ ποιησαι, εμε δε ου παντοτε εχετε. ο

εσχεν εποιησεν· προελαβεν μυρισαι το σωμα μου εις τον ενταφιασμον. αμην δε λεγω υμιν, οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον εις ολον τον κοσμον, και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτης. Και Ιουδας Ισ-Καριωθ ο εις των δωδεκα απηλθεν προς τους αρχιερεις ινα αυτον παραδοι αυτοις. οι δε ακουσαντες εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι. και εξητει πως αυτον ευκαιρωσ παραδοι.

12 - 26

Και τη πρωτη ημερα των αζυμων, οτε το πασχα εθνον, λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου· που θελεις απελθοντες ετοιμασωμεν ινα φαγης το πασχα; και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοις· υπαγετε εις την πολιν, και απαντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων· ακολουθησατε αυτω και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδοεσποτη οτι ο διδασκαλος λεγει· που εστιν το καταλυμα μου οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω; και αυτος υμιν δειξει αναγαιον μεγα εστρωμενον ετοιμον· και εκει ετοιμασατε ημιν. και εξηλθον οι μαθηται και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθως ειπεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα. Και ονιαισ γενομενης ερχεται μετα των δωδεκα. και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ο Ιε ειπεν· αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ' εμου. ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εις κατα εις· μητι εγω; ο δε ειπεν αυτοις· εις των δωδεκα, ο εμβαπτομενος μετ' εμου εις το τρυβλιον. οτι ο μεν ΥΣ του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου, ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι' ου ο ΥΣ του ανθρωπου παραδιδοται· καλον αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος. Και εσθιοντων αυτων λαβων αρτον ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν· λαβετε, τουτο εστιν το σωμα μου. και λαβων ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις, και επιον εξ αυτου παντες. και ειπεν αυτοις· τουτο εστιν το αιμα μου της διαθηκης το εκχυνομενον υπερ πολλων. αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γενηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του ΘΥ. Και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων.

27 - 31

και λεγει αυτοις ο Ιε οτι παντες σκανδαλισθησεσθε, οτι γεγραπται· **παταξω τον ποιμενα, και τα προβατα διασκορπισθησονται.** αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμας εις την Γαλιλαιαν. ο δε Πετρος εφη αυτω· ει και παντες σκανδαλισθησονται, αλλ' ουκ εγω. και λεγει αυτω ο Ιε· αμην λεγω σοι οτι συ σημερον ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις με απαρνηση. ο δε εκπερισσως ελαλει· εαν δεη με συναποθανειν σοι, ου μη σε απαρνησομαι. ωσαυτως δε και παντες ελεγον.

32 - 52

Και ερχονται εις χωριον ου το ονομα Γεθσημανι και λεγει τοις μαθηταισ αυτου· καθισατε ωδε εως προσευξωμαι. και παραλαμβανει τον Πετρον και τον Ιακωβον και τον Ιωαννην μετ' αυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν και λεγει αυτοις· **περιλυπος εστιν η ψυχη μου** εως θανατου· μεινατε ωδε και γρηγορειτε. και προελθων μικρον επιπτεν επι της γης και προσηυχετο ινα ει δυνατον εστιν παρελθι απ' αυτου η ωρα, και ελεγεν· αββα ο πατηρ, παντα δυνατα σοι· παρενεγκε το ποτηριον τουτο απ' εμου· αλλ' ου τι εγω θελω αλλα τι συ. και ερχεται και ευρισκει αυτους καθευδοντας, και λεγει τω Πετρω· Σιμων, καθευδεισ; ουκ ισχυσασ μιαν ωραν γρηγορησαι; γρηγορειτε και προσευχεσθε, ινα μη ελθητε εις πειρασμον· το μεν ΠΝΑ προθυμον η δε σαρξ ασθενης. και παλιν απελθων προσηυξατο τον αυτον λογον ειπων. και παλιν ελθων ευρεν αυτους καθευδοντας, ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι καταβαρυνομενοι, και ουκ ηδεισαν τι αποκριθωσιν αυτω. και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις· καθευδετε το λοιπον και αναπαυεσθε· απεχειηλθεν η ωρα, ιδου παραδιδοται ο ΥΣ του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρταλων. εγειρεσθε αγωμεν· ιδου ο παραδιδουσ με ηγγικεν. Και ευθυσ ετι αυτου λαλουντος παραγινεται Ιουδας εις των δωδεκα και μετ' αυτου οχλος μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων. δεδωκει δε ο παραδιδουσ αυτον συσσημον αυτοις λεγων· ον αν φιλησω αυτος εστιν, κρατησατε αυτον και απαγετε ασφαλωσ. και ελθων ευθυσ προσελθων αυτω λεγει· ραββι, και κατεφιλησεν αυτον· οι δε επεβαλον τας χειρας αυτω και εκρατησαν αυτον. εις δε των παρεστηκοτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλون του αρχιερωσ και αφειλεν αυτου το ωταριον. Και αποκριθεισ ο Ιε ειπεν αυτοις· ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με; καθ' ημεραν ημην προς υμασ εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με· αλλ' ινα πληρωθωσιν αι γραφαι. Και αφεντες αυτον εφυγον παντες. και νεανισκος τις συνηκολουθει αυτω περιβεβλημενος σινδωνα επι γυμνου, και κρατουσιν αυτον· ο δε καταλιπων την σινδωνα γυμνος εφυγεν.

53 - 60

Και απηγαγον τον ΙΝ προς τον αρχιερα, και συνερχονται παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ. και ο Πετροσ απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εωσ εσω εις την αυλην του αρχιερωσ και ην συγκαθημενος μετα των υπηρετων και θερμαινομενος προς το φωσ. Οι δε αρχιερεις και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ΙΥ μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον, και ουχ ηυρισκον· πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ' αυτου, και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν. και τινεσ ανασταντες εψευδομαρτυρουν κατ' αυτου λεγοντες οτι ημεισ ηκουσαμεν αυτου λεγοντος οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω. και ουδε ουτως ιση ην η μαρτυρια αυτων. και αναστας ο

60 (cont)
- 65

αρχιερευς εις μεσον επηρωτησεν τον *ΙΝ* λεγων· ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν; ο δε εσιωπα και ουκ απεκρινατο ουδεν. παλιν ο αρχιερευς επηρωτα αυτον και λεγει αυτω· συ ει ο *ΧΣ* ο *ΥΣ* του ευλογητου; ο δε *ΙΣ* ειπεν· εγω ειμι, και οψεσθε **τον υιον του ανθρωπου** εκ δεξιων καθημενον της δυναμεως και **ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου**. ο δε αρχιερευς διαρρηξας τους χιτωνας αυτου λεγει· τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων; ηκουσατε της βλασφημιας· τι υμιν φαίνεται; οι δε παντες κατεκριναν αυτον ενοχον ειναι θανατου. Και ηρξαντο τινες εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν αυτου το προσωπον και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω· προφητευσον, και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον ελαβον.

66 - 72

Και οντος του Πητρου κατω εν τη αυλη ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερευς και ιδουσα τον Πητρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει· και συ μετα του Ναζαρηνου ησθα του *ΙΥ*. ο δε ηρηνησατο λεγων· ουτε οίδα ουτε επισταμαι συ τι λεγεις, και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον. και η παιδισκη ιδουσα αυτον ηρξατο παλιν λεγειν τοις παρεστωσιν οτι ουτος εξ αυτων εστιν. ο δε παλιν ηρνειτο. και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω Πητρω· αληθως εξ αυτων ει, και γαρ Γαλιλαιος ει. ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε. και ευθυς αλεκτωρ εφωνησεν. και ανεμνησθη ο Πητρος το ρημα ως ειπεν αυτω ο *ΙΣ* οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις με απαρηνηση· και επιβαλων εκλαιεν.

Κεφαλαιο 15

1 - 20

Και ευθυς πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον, δησαντες τον *ΙΝ* απηνεγκαν και παρεδωκαν Πιλατω. Και επηρωτησεν αυτον ο Πιλατος· συ ει ο βασιλευς των Ιουδαιων; ο δε αποκριθεις αυτω λεγει· συ λεγεις, και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα. ο δε Πιλατος παλιν επηρωτα αυτον λεγων· ουκ αποκρινη ουδεν; ιδε ποσα σου κατηγορουσιν. ο δε *ΙΣ* ουκετι ουδεν απεκριθη, ωστε θαυμαζειν τον Πιλατον. Κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ον παρητουντο. ην δε ο λεγομενος Βαρ-Αββας μετα των στασιαστων δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν. και αναβας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως εποιει αυτοις. ο δε Πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων· θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των Ιουδαιων; εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις. οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον Βαρ-Αββαν απολυσω αυτοις. ο δε Πιλατος παλιν αποκριθεις ελεγεν αυτοις· τι ουν ποιησω ον λεγετε τον βασιλεα των Ιουδαιων; οι δε παλιν εκραξαν· σταυρωσον αυτον. ο δε Πιλατος ελεγεν αυτοις· τι γαρ εποιησεν κακον; οι δε περισσως εκραξαν· σταυρωσον αυτον. Ο δε Πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοις τον Βαρ-Αββαν, και παρεδωκεν τον *ΙΝ* φραγελλωσας ινα *ΣΤΡΘΗ*. Οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης, ο εστιν πραιτωριον, και συγκαλουσιν ολην την σπειραν. και ενδιδουσκουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον· και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον· χαιρε, βασιλευ των Ιουδαιων· και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτυν αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω. και οτε ενεπαιζαν αυτω, εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου.

21 - 41

Και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον. και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα Σιμωνα Κυρηναιον ερχομενον απ' αγρου, τον πατερα Αλεξανδρου και Ρουφου, ινα αρη τον σταυρον αυτου. Και φερουσιν αυτον επι τον Γολγοθαν τοπον, ο εστιν μεθερμηνηνομενον Κρανιου Τοπος, και εδιδουν αυτω εσμυρνισμενον οινον· ος δε ουκ ελαβεν. Και σταυρουσιν αυτον και **διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ' αυτα** τις τι αρη. ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον. και ην η επιγραφη της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη· ο βασιλευς των Ιουδαιων. Και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας, ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου. Και οι παραπορευομενοι εβλασφημουσιν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες· ουα ο καταλων τον ναον και οικοδομων εν τρισιν ημεραις, σωσον σεαυτον καταβας απο του σταυρου. ομοιως και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον· αλλους εσωσεν, εαυτον ου δυναται σωσαι· ο *ΧΣ* ο βασιλευς Ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου, ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν. και οι συνεσταυρωμενοι συν αυτω ωνειδιζον αυτον. Και γενομενης ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ' ολην την γην εως ωρας ενατης. και τη ενατη ωρα εβησεν ο *ΙΣ* φωνη μεγαλη· **ελαι ελοι λεμα σαβαχθανι**; ο εστιν μεθερμηνηνομενον· **ο ΘΣ μου ο ΘΣ μου, εις τι εγκατελιπες με**; και τινες των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον· ιδε Ηλιαν φωνει. δραμων δε τις και γεμισας σπογγον οξους περιθεισ καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων· αφετε ιδωμεν ει ερχεται Ηλιας καθελειν αυτον. ο δε *ΙΣ* αφεις φωνην μεγαλην εξεπνευσεν. Και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απ' ανωθεν εως κατω. Ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκως εξ εναντιας αυτου οτι ουτως εξεπνευσεν ειπεν· αληθως ουτος ο ανθρωπος υιος ΘΥ ην. Ησαν δε και γυναικες απο μακροθεν θεωρουσαι, εν αις και Μαρια η Μαγδαληνη και Μαρια η Ιακωβου του μικρου και Ιωσητος μητηρ και Σαλωμη, αι οτε ην εν τη Γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκουσιν αυτω, και αλλαι πολλα αι συναναβασαι αυτω εις Ιεροσολυμα.

42 - 47

Και ήδη οψίας γενομένης, επειδή ην παρασκευή ο εστίν προσάββατον, ελθών Ιωσήφ από Αριμαθαίας ευσχημών βουλευτής, ος και αυτός ην προσδεχομένος την βασιλείαν του ΘΥ, τολμήσας εισήλθεν προς τον Πίλατον και ήτησατο το σώμα του ΙΥ. ο δε Πίλατος εθαύμασεν ει ήδη τεθνήκεν και προσκαλεσαμένος τον κεντυριώνα επηρώτησεν αυτόν ει παλαι απεθάνεν· και γνούς από του κεντυριωνος εδωρησατο το πτώμα τω Ιωσήφ. και αγοράσας σινδονα καθελών αυτόν ενείλησεν τη σινδονι και εθηκεν αυτόν εν μνημείω ο ην λελατομημένον εκ πέτρας και προσεκυλίσειν λίθον επί την θύραν του μνημείου. η δε Μαρία η Μαγδαληνη και Μαρία η Ιωσητος εθεωρούν που τεθείται.

Κεφάλαιο 16

1 - 8

Και διαγενομένου του σαββατου Μαρία η Μαγδαληνη και Μαρία η Ιακωβου και Σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτόν. και λίαν πρωι τη μια των σαββατων ερχονται επί το μνημειον ανατείλαντος του ηλιου. και ελεγον προς εαυτας· τις αποκυλίσει ημιν τον λίθον εκ της θύρας του μνημείου; και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λίθος· ην γαρ μέγας σφοδρα. Και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανίσκον καθημένον εν τοις δεξιοις περιβεβλημένον στολήν λευκήν, και εξεθαμβηθησαν. ο δε λέγει αυταις· μη εκθαμβεισθε· *ΙΝ* ζητείτε τον Ναζαρηνον τον εσταυρωμένον· ηγερθη, ουκ εστιν ωδε· ιδε ο τοπος όπου εθηκαν αυτόν. αλλα υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτού και τω Πέτρω οτι προαγει υμας εις την Γαλιλαιαν· εκεί αυτόν οψεσθε, καθως ειπεν υμιν. Και εξελθουσαι εφυγον από του μνημείου, ειχεν γαρ αυτας τρομος και εκστασις· και ουδενι ουδεν ειπαν· εφοβούντο γαρ.

Marcus: Textual Critical Edition

Basis of *The Way To Yahuweh* Translation